

vedrører Retslægeraadet, er det sket ud fra en Forudsætning om, at der var Anledning for Retslægeraadet til at begære foretaget retsmedicinske Undersøgelser. Udviklingen har imidlertid medført, at disse Undersøgelser saa godt som udelukkende begæres af de juridiske Myndigheder, og Raadet anmoder, hvis en saadan Undersøgelse skønnes paa krævet i Anledning af en Raadet forelagt Sag, vedkommende juridiske Myndighed om at foranledige den foretaget.

Universitetets retsmedicinske Instituts Forhold er fastlagt, og Institutet har allerede i en Aarrække fungeret i Overensstemmelse med en Betænkning, som i Aaret 1929 blev afgivet af et af Undervisningsministeriet nedsat Udvalg angaaende en Nyordning af Instituttet. Nogen Lovbestemmelse angaaende Foretagelsen af de retsmedicinske og retskemiske Undersøgelser er det efter Udvalgets Mening ikke nødvendigt at give, og en saadan Lovbestemmelse vilde i hvert Fald ikke have sin rette Plads i nærværende Lovudkast.

Til § 3.

Reglen om, at hver Sag i Almindelighed behandles af mindst 3 Medlemmer, er overensstemmende med Lovens § 3, Stk. 3, og det samme gælder Undtagelsen for det Tilfælde, at der tilkaldes en eller flere Sagskyndige.

Naar Udvalget endvidere har ment at kunne stille Forslag om, at to Medlemmers Medvirken er tilstrækkelig i Sager, i hvilke der umiddelbart forud er foretaget Observation paa Sindssygehospital eller i Aandsvageanstalt, er det sket ud fra det Synspunkt, at vedkommende Overlæge, der har foretaget Observationen, med sin Erklæring paa en Maade deltager i Sagens Behandling, idet han forudsættes at have erklæret sig om de samme Spørgsmaal vedrørende Sigtedes Mentalitet, som forelægges Retslægeraadet. Naar der da i en Observationssag er Overensstemmelse mellem vedkommende Overlæge og to af Raadets Psykiatre, skønnes det fuldt forsvarligt at give Afkald paa den tredje Psykiaters Medvirken, og for en saadan Ordning taler yderligere, at disse Sager, der ofte er hastende, vil kunne fremmes hurtigere, naar de kun behandles af to af Raadets Medlemmer. Er der derimod ikke Overensstemmelse mellem Overlægen og de 2 Psykiatre, bør der som antydtes i Bemærkningerne til Udkastets § 2, Stk. 2, efter Udvalgets Formening altid være Adgang til at behandle Sagen i Forening med en tredje Psykiater, og dette bør i det hele gælde i alle Tilfælde, hvor en Sag efter de to Psykiatres Skøn er særlig tvivlsom. Man har dog ikke fundet

det nødvendigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom i Lovudkastet. I denne Forbindelse bemærkes, at der i Sager af heromhandlede Art hyppigt — i Overensstemmelse med Lovudkastets § 4 — vil være Anledning til at optage Forhandling med vedkommende Overlæge.

Det omtalte Synspunkt: at vedkommende Overlæge med sin Observationserklæring deltager i Sagens Behandling, skønnes ikke at kunne finde Anvendelse ved andre Sager, der forelægges Raadet, og selv ved Observationssager synes det kun at burde finde Anvendelse i Tilfælde, hvor Observationen har fundet Sted umiddelbart forud for Retslægeraadets Behandling af Sagen, idet der i modsat Fald, siden Overlægen erklærede sig, kan være indtruffet nye Omstændigheder, som han ikke har haft Lejlighed til at tage i Betragtning ved sin Observationserklæring.

Fra Reglen om, at mindst 3 Medlemmer i Almindelighed skal behandle hver Sag, foreslaas endelig undtaget Sager af mindre Vigtighed, som efter Udvalget Skøn, jfr. § 1, Stk. 1, i Udkast til Bekendtgørelse om Retslægeraadets Forretningsgang, kan behandles af Formanden og et Medlem i Forening. Der tænkes herved bl. a. paa Sager om Udgangstilladelse eller Ferietilladelse for Personer, der er interneret som farlige for Retsikkerheden, og paa sædvanlige Sager om Fastsættelse af Avlingstid, for saa vidt Raadet vedblivende skal udtale sig i disse Sager, jfr. nærmere herom foran Side 8.

Til § 4.

Bestemmelserne i denne Paragraf tillægger man den allerstørste Betydning, idet Reglerne om Raadets Ret og — i et stort Omfang — Pligt til at forhandle med den Læge, som har personligt Kendskab til den Person eller det Forhold, hvorom Raadet skal udtale sig, formentlig vil sætte Raadet saa nøje i Kontakt med disse Tilfælde, at Udkastet paa dette væsentlige Punkt vil give Raadet et nyt og tidssvarende Præg og betyde en gennemgribende Ændring i dets Arbejdsmetode.

Der findes ikke i Loven nogen Bestemmelse om Ret eller Pligt for Raadet til at forhandle med Læger; men Raadet har dog, navnlig i de senere Aar, i nogle Tilfælde skriftligt eller i Møder forhandlet med Læger i Tilfælde, hvor saadan Forhandling skønnes at være af særlig Betydning til Belysning af en Raadet forelagt Sag. Det er de ved saadanne Forhandlinger opnaaede gunstige Resultater, som har opmuntret Raadet til